

Η μελωδία του κόσμου

Αγγελής Ευθύμιος Ραφαήλ

Η μελωδία του κόσμου

Αγγελής Ευθύμιος Ραφαήλ

Η μελωδία του κόσμου

Copyright: Απαγορεύετε η
αντιγραφή και αναδιατύπωση
μέρους ή του συνόλου του
βιβλίου χωρίς γραπτή άδεια
του συγγραφέα.

Αθήνα, Σεπτέμβριος 2019

ISBN: 978-618-84539-1-3

Ο φόβος, ο άνθρωπος

Φαντάσματα, τέρατα, θεριά

είναι ο φόβος

που τα φέρνει πιο κοντά

μα δεν υπάρχει λόγος

ανοίγοντας τα μάτια

βλέποντας μπροστά

μόνο ένας δράκος είναι

αληθινός

ο άνθρωπος

και πετάει φωτιά
την πιο καυτή απ' όλες
δ' αυτή η φωτιά
δεν λιώνει μόνο τείχους
μα κι' ανθρώπινες ψυχές.

Φεγγάρι

Προσπάθησε να φθάσεις

το φεγγάρι

το βλέπω, προσπαθείς

μα σε τραβάει κάτω

τα πόδια της ψυχής σου

τα βλέπω κι' αυτά

ματώνουν

λες και με μαχαίρι στα έχουν

κόψει

μα είναι από τις αλυσίδες
που είναι δεμένα
αστό, ξέρω ότι παλεύεις
μα για εκεί που πας
είναι περιττά
το μόνο που χρειάζεσαι
είναι φτερά.

Αυτό που λείπει

Είναι αυτό που λείπει

έχεις κόσμο

μα δεν έχεις

νερό

μα δεν μπορείς να πιεις

λείπεις εσύ

από το παιχνίδι

εσύ από σένα

για να δεις τον κόσμο.

Η κοινωνία

Είναι δύσκολο να καταλάβεις

να μάθεις πως λειτουργεί

η κοινωνία

να δεις να πάρεις γεύση

να αφουγκραστείς ήχους

χρώματα να γαληνεύεις

και ένα δεν έχεις μάτια

δες μέσα απ' τα δικά μου

πάλι δύσκολο είναι

να καταλάβεις ο άλλος τι
σκέφτεται

τι θέλει, μα ξέρεις.....

Καράβια

Πρώτα τα καράβια
περνούν από φουρτούνα μέσα
και ο ναύτης σπάει
γίνεται χίλια κομμάτια
μα παίρνει δύναμη
και γλιτώνει την ταραχή
μετά μπαίνει σε δάσος
επικίνδυνο και ξαναπάει

μα αντέχει.

Και όταν κάποιος τον ρωτάει

του λέει ότι κρατάει

πείσμα, υπομονή

το μυστικό όμως είναι

ότι τα χρησιμοποιεί

γιατί πρώτα σπάει.

Της νύχτας το σκοτάδι

Στις νύχτας

το σκοτάδι το βαθύ

είναι ένα φεγγάρι

ο ήχος μια δυνατή φωνή

η ατμόσφαιρα μυρίζει

ένα μεγάλο γιατί

μια σκέψη μόνο

αρκεί για να αφήσει στου

ύπνου το μαξιλάρι ένα γράμμα
πριν την αυγή
και όταν έρθει το πρωί
να υπάρχει όρεξη για αλλαγή
το γράμμα έγραφε γιατί
και θυμάται το όνειρο με το
φεγγάρι.

Είναι φορές

Είναι φορές

άλλοτε έντονές

άλλοτε απαλές

που θες να παίξεις

κρυφτό, να μπεις

σε μια ντουλάπα

μακριά από το συνηθισμένο

και όσο αυτό ψάχνει να σε

βρει

εσύ να έχεις φύγει σε μέρος
μακρινά

σε τοπία εξωτικά

στα πιο όμορφα νησιά.

Αναμνήσεις

Αναμνήσεις

καλές κακίες

δεν έχει σημασία

μην τις διώχνεις

έχουν λόγο

που ναι εκεί

θέλουν ανάλυση καλή

να σε οδηγούν

μακριά από σφάλματα

μακριά από την λήθη

σε σωστές αποφάσεις

και στην χαρά.

Σε μια μέρα

Σε μια μέρα

ένα γράμμα έφυγε

έλεγε να έρθει

η λήθη να κοιμίσει

την κουράσει

και τ' άσχημα

μα όταν ήρθε

έφυγαν οι αναμνήσεις

ούτε πράσινο, ούτε μπλε

το κόκκινο πουθενά

λευκό δεν έλαμπε

μόνο μαύρο

παντού

και την επόμενη έφυγε ένα
άλλο γράμμα,

η λήθη εξαφανίστηκε,

τα χρώματα επέστρεψαν

και το μαύρο έμεινε στον
χώρο που του αναλογεί

για να θυμίζει

ότι δεν χρειάζεσαι επέκταση.

Η μελωδία του κόσμου

Έβαλα τον κόσμο

σε ένα δίσκο

και μετά σε γραμμόφωνο

να ακούσω

τι μελωδία είναι αυτή,

είπα

χτύποι από καρδίες,

κύματα, κελαηδίσματα

ανθρώπινες φωνές

τραγούδια, μελωδίες
ξεχωριστές

σε ένα δίσκο γεμάτο

με κόσμο.....

Συμφωνία

Τον πόνο προσπάθησα

μα ξεγελάσω

του άνοιξα την

πόρτα

τον κέρασα ποτό

ήθελα να

κάνω συμφωνία

μα χάθηκε απ' τα μάτια μου.

Κύκλοι

Το πιο άτιμο σχήμα
δίχως αρχή και τέλος
εάν αρχίσεις
να τους διασχίζεις
δεν θα σταματήσεις
μέχρι να κουραστείς
μα αυτό το άπειρο
προξενεί θαυμασμό,

περίεργα σχήματα

οι κύκλοι....

Σχοινιά

Η ζωή είναι δεμένη με σχοινιά

για να την χαρείς

αρκεί να τα χειρίζεστε

με δεξιότητα

άλλοτε τα σφίγγεις

άλλοτε τα χαλαρώνεις

μα αυτός που ξέρει

την τέχνη του να ζει

δεν θα τα σφίξει πολύ
γιατί θα πνιγεί
ούτε και θα τα χαλαρώσει
γιατί θα τα χάσει.

Ψάχνω

Ψάχνω να βρω

μυρίζω άρωμα

ακούω φωνή

ψάχνω

μα υπάρχει

μόνο μια σκιά

που είσαι τελικά.

Ονειρέψου ένα όνειρο

Πάρε χαρτί

να ζωγραφίσεις όνειρα

και να το ζεις, το όνειρο

πλαστελίνη να πλάσεις όνειρα

και να πλάθεις σαν όνειρο

την φωνή σου για να

τραγουδήσεις

τους στίχους απ' ένα όνειρο

και να το ακούς, το όνειρο

Κλώστη

Μια κλώστη

για να πλέξεις

λύπη,

και να τη φορέσεις

και άλλες πολλές

με χρώματα ζωηρά

να πλέξεις την χαρά.

Ύφασμα

Ένα κομμάτι ύφασμα

έτοιμο να μετατραπεί

σε ρούχο ωραία

μα δεν έχω ιδέα

πως να κολλήσω το ύφασμα

και ξάφνου μια φωνή

να λέει κάνε το όπως θες

και να επιμένω πως δεν ξέρω

και τότε να απάντα
κάνε το στην τύχη
και θα δεις
το πολύ πολύ
να βγει καπέλο.

Μονοτονία

Είδα σύννεφα στον ουρανό

τον θαύμαζα κάθε μέρα

μετά είπα

σε τάξη να τα βάλω

τρίγωνα, τετράγωνα

οβάλ, τραπέζια, κύκλοι

από τότε δεν θέλησα να

ξαναδώ τον ουρανό

βαριόμουν,

και μετά μου δώσαν
να ξεχωρίσω τα βότσαλα της
θάλασσας
και τα σκόρπιστα
στην παραλία.

Φαντασία

Είπα να πάω να βγάλω φτερά

να πετάξω

σε νησιά απόμακρα

να δω αστέρια μακρινά

μα μια ψυχή μένει πίσω να
κρατά

όταν με τα ζόρια πολεμά

και λάχει μέσα της βεγγαλικά

και αν τα ανάψει

θα πάει πιο ψηλά

κι' ας μην έχει πάει ακόμα
πουθενά.

Πυξίδα

Για πού

σε ποιόν κόσμο

που αυτήν την φορά

που θα πάω

με τι μέσο

πόδια ή βαπόρια

με τι θα πάω

τουλάχιστον θα υπάρχει

καμία πυξίδα

για να ξέρω που βρίσκομε;

Πως ακούγεται άραγε ο
κόσμος; Ποια η μελωδία του;
Πως θα εκφραζόταν μέσα από
την ποίηση.

ISBN: 978-618-84539-1-3